

то движение претърпява сравнително малки промени. Засилва се обаче неговата класова насоченост. Зачестяват нападенията на хайдутите над българи-чорбаджии, особено онези, които са най-тясно свързани с властта. От друга страна, почасти са и проявите на подпомагане на българските хайдутини от страна на бедното турско население.

Към 1830 г. се изселват хайдушките дружини на Цоню Брадата, Кара Танас, Генчо Къргов и др., които не се завръщат. Тяхното дело продължават учениците им. Така Стоян Касапина, участник в дружината на Цоню войвода наскоро след 1830 г. обикаля Стара планина с 25 момчета. Предвид на изменените обстоятелства, нарушаване връзките с ятаци и др. дружината не продължава своите действия и през следващите години.

През 30-те и 40-те години на XIX в. в Сливенския край действуват редица хайдутини, за които нямаме много данни. През този период около Сливен се подвизава буйният Желязко Палабуюка, вуйчо на Хаджи Димитър. Известни със своите действия са и чичовците на Хаджи Димитър—Стоян и Добри Кръстеви. Имената им са били известни в Сливен, Ямбол, на султаните в Черкешлий (Желю войвода) и Есетлий (Деветинци — Бургаски окръг).

Към това време се отнасят действията на хайдутин Стойко, родом от с. Дълбоки — Старозагорско, но израснал и действувал около с. Крива круша. В дружината му освен българи участвуват и турци. Здрав и силен физически, хубав наглед, но другарите му турци започват да му завиждат и според преданието те го насичат на парчета, които окачат на околните габарови дървета. Оттогава и до днес тамошната поляна се нарича „Стойкови чаири“.

Тогаво действува и прочутият Гълъб войвода. Роден към 1798 г. в с. Омарчево, той се влюбва в красивата мома Станка Дерменджийката. При опит да я грабне насила, той убива баща ѝ и става хайдутин. Дълги години действува със говия.

своята дружина в Средногорието. Много щети нанася на поробителите, но те не могли да го погубят дори и с измама. Гълъб успява да избяга в Румъния, където се залавя с тър-

През 40-те г. действува в Сливенския балкан хайдушкият войвода Кара Добри (Добри Карадобрев) от Ямбол. Отначало действува повече на юг — Ямболско, Одринско, а достига